

The Potter's Paper

Jubileum editie

Een van de openluchtsamenkomsten naast het huidige kerkgebouw aan de Domela Nieuwenhuisweg 2 in Crabbehof.

Voorwoord

----- MARGERY ATTAF-
HULSHOF EN GLORIA OLOYEDE

Dit jaar vieren wij het 30-jarig bestaan van de Dordrecht kerk! We kijken terug op memorabele gebeurtenissen van de afgelopen 30 jaar.

Ons krantje, The Potters Paper, mag dan ook zeker niet ontbreken, want ons krantje was wel heel erg leuk om te lezen!

Ter ere van het 30-jarig bestaan van onze kerk brengen wij dan ook een speciale editie uit van de krant met een boodschap van de voorgangers die de Dordrecht kerk heeft gekend. Daarnaast hebben we leuke interviews met enkele mensen die er sinds het begin en kort na de start van de kerk zijn geweest. Hierbij willen we iedereen bedanken voor hun openheid.

Eerst nog even een stukje geschiedenis van de krant. In 2011 brachten we de allereerste editie uit. De krant heeft twee jaar bestaan. De redactie bestond uit: Michael Hulshof, Margery Attaf-Hulshof, Jonette van Dijk, Abigail Attaf, Rayela Martis, Naomi Colina en Gloria Oloyede. De krant bevatte verschillende getuigenissen, interviews, nadenkertjes en rapporten van teams waar wij als kerk naartoe zijn geweest. Daarnaast hebben wij zelfs voor het jubileum van de Nederlandse fellowship een speciale editie uitgebracht met interviews met onder andere wijlen Pastor

W. Mitchell, Pastor Nigel Brown en Pastor Scott Lamb. Super stoer dus!

Als we terugkijken op de afgelopen 30 jaar hebben we als kerk veel meegemaakt. Er zijn mensen getrouwd, maar ook mensen overleden. We hebben kerken uitgestuurd naar Ridderkerk, Gouda en nu opnieuw naar Goes. We hebben meerdere pastorwisselingen meegemaakt, verschillende kerkgebouwen gezien, huissamenkomsten gehad en hebben zelfs een tijdje diensten gehad op een schip! Verder zijn we als kerk altijd erg betrokken geweest in veel teams naar binnen- en buitenland, hebben we tentcampagnes gehad, het Powercamp gestart en zelfs drietal tiennerrally's georganiseerd. Dit is nog een kleine greep van wat er allemaal is gebeurd in de afgelopen jaren en we zijn God dankbaar dat we hierop mogen terugkijken.

Wij wensen jullie alvast heel veel leesplezier toe en hopen jullie over 30 jaar weer te kunnen verblijden met een special editie van deze krant, waarin wij jullie kunnen vertellen wat God heeft gedaan in en door de Dordrecht kerk heen.

Bericht uit Curacao

Ps. Harry en Singrid van der Woude

We starten met een bericht uit het mooie Curaçao waar pastor van der Woude en zijn vrouw Singrid momenteel een kerk leiden. Als pastorsechtpaar zijn zij ooit het werk begonnen met de Dordrecht kerk. Hieronder kun je hun verhaal lezen.

Mijn naam is Harry van der Woude. Samen met mijn vrouw Singrid en, destijds, 3 kinderen zijn wij 30 jaar geleden vanuit Arnhem naar Dordrecht verhuisd om in Dordrecht evangelie gemeente "De deur" te pionieren.

We begonnen in onze huiskamer met de diensten. Daarna zijn we op verschillende plekken geweest, o.a de woonkamer van Aad Moret, speeltuinvereniging Crabbehof, buurtcentrum in Zwijndrecht en later de Gymzaal op de Noordendijk. Beetje bij beetje zijn we telkens gegroeid, totdat we op het laatst een behoorlijke gemeente hadden met alles er op en er aan: diensten, Bijbelstudie's, kinderwerk, tienerwerk, huissamenkomsten etc...

Een van de dingen die me altijd is bijgebleven is het enorme enthousiasme waarmee we altijd met teams naar andere steden gingen om te helpen. Ik kan echt zeggen dat we gewoon een grote familie waren.

De Dordrecht kerk heeft ons persoonlijk enorm laten groeien in onze bediening en daar zijn we nog steeds erg dankbaar voor. We bidden en wensen de Dordrecht kerk daarom ook alle groei en zegen toe.

Dank jullie wel,
Harry en Singrid

Pastor Harry en zijn vrouw Singrid van der Woude

Bericht van ps. Wim en Filomena Grootveld

Momenteel zijn Pastor Grootveld en zijn vrouw Filomeno in onze kerk. Zij kwamen in een bijzondere tijd bij ons, namelijk in de corona periode (ja, dat was er ook nog...). We inmiddels al meer dan twee jaar verder en we hebben alweer ontzettend veel met elkaar meegemaakt. Hieronder een leuk bericht van hun.

Op dinsdagochtend 23 februari 2021 kregen we de vraag van pastor Nomdo Schuitema of wij de Dordrecht kerk over wilde nemen. Na een volmondig "Ja!" stapte ik samen met mijn gezin op zondagavond 28 februari voor de eerste keer de Dordrecht kerk binnen en dat doen we na 2,5 jaar nog altijd met veel plezier! De Dordrecht kerk is voor ons als gezin ook een zegen, want onze kinderen liepen binnen de kortste keren in de kerk rond alsof ze hun hele leven daar al kwamen.

We troffen in Dordrecht een zeer enthousiaste groep gelovigen aan, van jong tot oud en met allerlei culturele achtergronden. Corona woekerde nog en we hebben het eerste halfjaar de kerk twee keer moeten sluiten vanwege uitbraken, maar we zijn met elkaar, zij het fysiek op afstand, maar geestelijk dicht bij elkaar, God blijven zoeken. Dit deden we zowel voor diegenen die ziek waren geworden, als voor een snelle opheffing van alle maatregelen.

Toen de restricties eindelijk waren opgeheven hebben we heel veel leuke dingen gedaan met elkaar de afgelopen anderhalf tot twee jaar om mensen te bereiken met het evangelie. Ik moet denken aan verschillende mensen die in deze periode de kerk binnen zijn gekomen en samen met ons God dienen. Of aan het scheren van de schapen, samen met een BBQ en springkussen, waarbij we in 2023 ruim 40 bezoekers zagen. De impactteams naar andere steden en de internationale teams naar Servië, Suriname/Frans Guyana, Malta en Kroatië. Maar ook in Dordrecht zelf. De openluchtconcerten en one80's. Het zingen en preken op straat met teams vanuit andere steden en de opwekkingsdiensten met pastors en evangelisten van binnen- en buitenland. Teveel om op te noemen eigenlijk!

Direct na de nieuw bekeerden, vind ik het prachtig om te zien dat christenen groeien en ontwikkelen, in hun christenleven en hun bedieningen. Niets mooiers om te zien dan God die mensen verandert en leidt op Zijn weg. We kijken uit naar alles wat God nog gaat doen in Dordrecht de komende jaren!

Familie Grootveld

Bericht van ps. Jan en Clarisse Schuitema

Pastor Schuitema en zijn vrouw Clarisse zijn bijna 16 jaar als pastors echtpaar in het mooie Dordrecht geweest. Momenteel leiden ze de kerk in Utrecht en sturen ze ons de hartelijke groeten in een speciaal stukje tekst voor onze kerk.

De vele groeten aan mensen maken Paulus' brieven aan de gemeente(n) heel persoonlijk. Er spreekt genegenheid, vriendschap en liefde uit voor de mensen in plaatselijke gemeente(n). Paulus laat hier blijken dat hij geen solist is. Hij is betrokken, niet afstandelijk. Hij ziet en waardeert de inspanningen van anderen en laat dat ook blijken. Zonder hun inspanningen zou hij zijn dienstwerk als apostel niet kunnen verrichten. Hij heeft hen nodig.

Die vele groeten en namen aan het einde van zijn brieven leren je om aandacht te hebben voor wat er in de gemeente allemaal aan dienstwerk wordt verricht. Ze leren je aandacht te hebben voor al die vrouwen en mannen die zich inzetten om de genade en vrede van God onze Vader en van Jezus uit te beelden, zichtbaar te maken voor elkaar en de wereld om hen heen. Iemand de groeten doen is daarvan een voorbeeld. Met een groet betuig je iemand je genegenheid, liefde, waardering en respect.

Hoe moet het voor die vrouwen en mannen gevoeld hebben, toen hun namen werden voorgelezen in het midden van de gemeente. Wat ging er door hen heen. Oprecht zouden we het liefst alle namen van de broeders en zusters uit de gemeente in Dordrecht willen benoemen. Dat kan natuurlijk niet. Daarom willen graag op deze wijze de hartelijke groeten overbrengen aan de gemeente in Dordrecht die ons zo aan het hart ligt! Op deze wijze willen we onze vriendschap, liefde, genegenheid, dankbaarheid en waardering aan de gemeente, aan jullie betuigen. Omdat jullie ons over de periode van bijna 16 jaar hebben gesteund en zich veel moeite hebben getroost door de jaren heen. 'Wie was voor mij gelijk een moeder, een vader', zoals Paulus schrijft over de moeder van Rufus.

De groeten van Paulus apostel aan het slot van zijn brieven doen ons beseffen wat de kerk, de gemeente zo bijzonder, zo waardevol maakt. Namelijk dat je binnen de fellowship je verbonden mag weten met mensen van alle tijden en plaatsen, met mensen die voor jou en na jou komen. We wensen jullie toe dat de Heer met jullie zal zijn en jullie zal beschermen. Dat Hij goed voor jullie zal zijn en voor jullie zal zorgen. Dat Hij over jullie zal waken en jullie vrede zal geven.'

Aad en Eveline Moret

Hoe hebben zij elkaar eigenlijk ontmoet?

Dat is in Roemenië gebeurd. Pastor van der Woude vroeg hem om daar naartoe te gaan. Hij zag het eigenlijk niet zitten, maar ging toch. Toen zag hij daar... jawel Eveline! Ze viel hem meteen op in hoe zij haar eigen ding deed, maar tegelijkertijd ook open stond voor anderen. Het heeft nog eventjes geduurd voordat ze daadwerkelijk bij elkaar kwamen en met wat interventie van Pastor van der Woude en Singrid kreeg hij eindelijk verkering met zijn Eveline. Zij trouwden in 1996 en inmiddels zijn ze al 27 jaar getrouwd! Zij hebben de Dordrecht kerk vanaf het begin meegemaakt en zijn erbij geweest toen huissamenkomsten werden gehouden, toen we in het wijkgebouw zaten in Crabbehof en in Zwijndrecht, in de AVIS en in de voor bijna iedereen bekende gymzaal aan de Noordendijk! 15 jaar geleden zijn ze teruggegaan naar Arnhem, waar Eveline oorspronkelijk vandaan komt.

Hoe kijken zij terug op de afgelopen jaren?

Evelien zegt daarover dat zij God's aanwezigheid intens voelde in Dordrecht. Zij heeft geleerd om dienstbaar te zijn en noemt het een zegen om in een kleine kerk te hebben gezeten. Zij heeft het pionierswerk van dichtbij gezien en is heel direct bezig geweest met het helpen van een pastors echtbaar. Ze is dankbaar voor alle sisters die haar hielpen, alle leuke dingen die ze met de kerk deden, en noemt bijvoorbeeld het jaarlijkse moederdag ontbijt, kerstviering, barbecueën of picknicken met de Pinksteren en Hemelvaart. Zij kijkt met blijdschap terug op haar tijd in Dordrecht en vindt het prachtig om de kinderen van toen nu bezig te zien in de kerk. Aad heeft God snel zien werken in Dordrecht. Door het pionierswerk mee te maken heeft hij in korte tijd veel geleerd zonder het echt te beseffen en hij is hier dankbaar voor. Hij heeft veel genoten van wat er in Dordrecht allemaal is gebeurd.

Aad werd in 1993 aangesproken op straat door pastor van der Woude. Hij zou die dag eigenlijk zelfmoord plegen, maar kwam in plaats daarvan tot bekering op straat! Hij zag meteen een verandering in zichzelf en groette iedereen op straat, terwijl hij helemaal niet zo was. Wat een krachtige getuigenis!

Toen Aad bij in onze kerk kwam was het nog een pionier gemeente en zaten alleen hij en een buurman van pastor van der Woude in de kerk. Hoe mooi is het om er vanaf het begin bij te zijn geweest! Maar goed... Aad zou Aad niet zijn zonder zijn Eveline!

Nog een laatste boodschap van ons OG-koppel:

'Wij willen de Dordrecht kerk bedanken voor de vreugde en blijdschap die jullie in ons leven hebben gegeven.' En ten slotte kreeg Singrid ooit een 'woord' dat de Dordrecht kerk zal blijven bestaan.

Dinoska Eisdien

Dinoska is tot bekering gekomen in 1998 en is inmiddels al 25 jaar bekeerd! Zij is door de zus van haar man Ramon aangesproken en zo in de Dordrecht kerk terechtgekomen. Zij kwam meteen tot bekering bij haar eerste bezoek aan de kerk! Wat een mooie getuigenis! Ze was toen al samen met Ramon, maar ze waren nog niet getrouwd. Als ze aan die periode terugdenkt moet ze lachen en herinnert ze zich dat zij elke dienst een preek hoorde over samenwonen en dat zij op een gegeven moment dacht 'nu is het afgelopen'. Zij gehoorzaamde God, stopte met samenwonen en zag hier het goede uit voortkomen, want later kwam Ramon ook tot bekering en trouwden zij! Ook zijn zij samen als eerste pioniergemeente vanuit de Dordrecht kerk uitgestuurd naar Ridderkerk.

Wat een prachtig verhaal is dat, maar dat is nog niet alles. Zij heeft ook een wel heel bijzondere getuigenis, want je zou het niet zeggen, maar de dokters vertelden haar dat ze eigenlijk geen kinderen kon krijgen. Toch is ze gezegend met vier prachtige dochters! Wat een mooie getuigenis van wat God kan doen.

Hoe kijkt zij terug op de afgelopen jaren?

In al die jaren heeft ze veel gezien, ups en downs gezien, maar God heeft haar altijd gezegend. Ze heeft door de jaren heen geleerd om op God te vertrouwen. Ze heeft geleerd dat mensen een schouder voor je kunnen zijn, maar dat je echt op God moet vertrouwen.

We sluiten af met wijze woorden van Dinoska: 'blijf op God vertrouwen. God weet waarom de dingen gaan zoals ze gaan. God kan alles keren ten goede.'

Dit zijn de vier generaties van fam. Cijntje & Opree

Jestica Cijntje

Wie kent Jestica niet? Zij is er al vanaf 1996 bij en zit dus al 27 jaar in de Dordrecht kerk!

Hoe zij in de kerk gekomen?

Zij is meegegaan met haar zusje Melusca. Jestica is katholiek opgevoed en geloofde al in God, maar toen ze met haar zusje meeging naar de kerk, merkte ze meteen dat het anders was. Ze werd zo geraakt door de waarheden dat ze meteen tot bekering kwam! Prachtig om te horen!

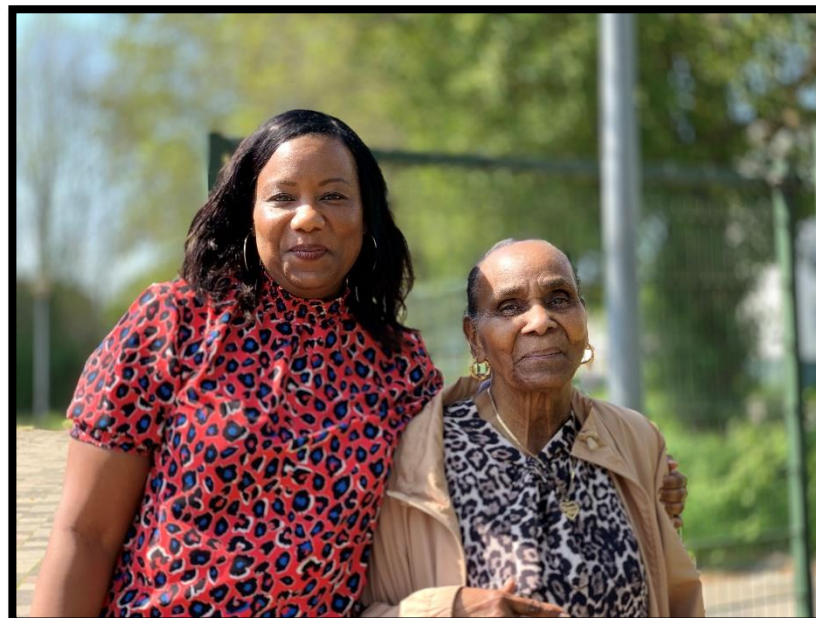
Hoe kijkt ze terug op de afgelopen jaren?

Door de jaren heen heeft ze de kinderen zien opgroeien tot volwassenen. Ze vindt dat het zo mooi om te zien dat diezelfde groep kinderen in de kerk is gebleven en God nu trouw dient. Ze vindt het mooi om te zien hoe ze vast hebben gehouden aan hun geloof.

Zij zegt het volgende: 'Ik ben trots op de kinderen van toen en hun gezinnen'. Bij de krant pikken we maar even een paar tranen weg. Bovendien ziet ze dat er nog steeds een broeder- en zusterschap in de kerk is. Ze gelooft dat er meer komt voor de Dordrecht kerk en dat dit nog niet alles is. God heeft dat zelf ook beloofd en daar houdt ze aan vast. Ze zegt: 'Het beste komt nog!' Wij kunnen daar alleen maar volmondig AMEN op zeggen!

Wat wil zij onze lezers meegeven?

Blijf aan God vasthouden! Hij is getrouw, dat laat hij altijd zien. Ze heeft dat zelf ook gezien. God heeft haar staande gehouden door hele moeilijke tijden. 'Ga voor God'.

Michael Hulshof

Michael is één van de 'OG-kinderen' uit de kerk. Hij kwam met onze moeder mee naar de kerk in 1996. Hij was toen acht jaar oud en vond het helemaal prima. Er was een speeltuin waar hij kon spelen. Hij herinnert zich ook dat hij als kind de wereldkaart, die hing in de kerkruimte, na tekende. En 27 jaar later zit hij nog steeds in de Dordrecht kerk!

Hoe kijkt hij terug op de afgelopen 30 jaar?

Als hij terugblijkt op de afgelopen jaren is een tijd geweest waarin hij onbekeerd was. Als hij hierop terugkijkt weet hij dat hij altijd wel geloofde God. De kerk was een deel van zijn leven. Eén van de belangrijkste herinneringen dingen die hij uit die tijd noemt was toen ik (zijn liefallige zus) werd genezen van astma. Dat heeft zo'n diepe indruk op hem achtergelaten. Hij zag letterlijk dat God genas en twijfelde nooit aan de genezingskracht van God. Hij heeft in die periode veel gezien en was de oudste jongen in de kerk, tegelijkertijd was zijn tienertijd anders. Vele tieners kwamen op jonge leeftijd tot bekering, maar hij niet. Dit maakte ook dat hij voelde niet helemaal bij de rest te horen, want hij was weinig betrokken in de kerk. Wel waardeert hij de mensen die in die tijd veel energie in hem hebben gestopt.

Maar dan komt hij tot bekering in 2007. Hij weet nog goed dat het gebeurde in het derde weekend van september. Hij is nu dus al bijna 16 jaar bekeerd! Door zijn bekering heen heeft hij vooral gezien dat God een geduldig en genadevol God is. Hij heeft veel plezier in het dienen van God. Een andere les die hij ook heeft geleerd is dat goede vriendschap in de kerk hebben, belangrijk is. Zijn vriendschap met Karim was essentieel voor hem. Hij gelooft ook dat het belangrijk is om een goede vriendschap te hebben in de kerk. Hij heeft een hoop meegemaakt in zijn bekeerde tijd, maar zegt bovenal het volgende: 'God is een goed God'.

Wat wil hij onze lezers graag meegeven?

'hoe moeilijk het ook is, vertrouw blind en ten alle tijden op God. Hij komt altijd op tijd ook al voelt het niet zo. God heeft geduld met ons. God is altijd getrouw en God laat nooit los!'

Video is een geweldige manier om uw boodschap over te brengen. Wanneer u op Onlinevideo klikt, kunt u de invoegcode gebruiken voor de video die u wilt toevoegen. U kunt ook een trefwoord typen om online te zoeken naar een geschikte video.

Bruiloft van Axl & Marieta op 5 augustus 2011

Axl Pieter

Axl kwam in augustus 2008 tot bekering in Ridderkerk. Hij liep in het centrum en werd aangesproken door twee mannen uit De Deur Nijmegen. Hij had zo'n goed gesprek dat hij meteen op straat tot bekering kwam. Hij ervaaarde meteen een blijdschap van binnen en liep weg met een glimlach. Helaas gingen ze weg zonder gegevens van de kerk achter te laten. Gelukkig liep Axl twee weken later opnieuw in het centrum van Ridderkerk en kwam toen Ramon en Dinoska tegen. Zij sprake hem aan zo kwam hij de kerk binnen. Inmiddels is hij alweer 15 jaar bekeerd. Wat hem altijd is bijgebleven is dat hij bij de allereerst preek die hij hoorde een groot wonder zag gebeuren. Hij heeft van dichtbij gezien hoe een been uitgeroeide. Hij werd hierdoor omvergeblazen. Dit was voor hem het bewijs van wat God zou doen.

Hoe was het om in een pionier gemeente te zitten?

Hij heeft veel geleerd in Ridderkerk. Het was een kleine groep mensen waarmee hij een goede band opbouwde. Hij vertelt dat je in een pionier gemeente heel close bent met elkaar en dat dit in een grotere kerk toch anders is. Hoe was het dan voor hem om in Dordrecht te komen? Dat was natuurlijk even wennen en lastig voor hem in het begin, maar hij bouwde gelukkig al gauw een band op met de mensen in Dordrecht. Hij heeft zelfs gitaar leren spelen! Iets waarvan hij niet had gedacht dat hij dat zou doen. Hij is dankbaar dat Remy hem zijn eerste les heeft gegeven, waardoor hij verder is gegaan met het volgen van lessen. Iets waarvan hij ook nooit had gedacht dat het zou gebeuren is... trouwen! Hij heeft eens namelijk tegen Ramon gezegd dat hij nooit zou gaan trouwen! Nou, dat is dus héél anders uitgekapt voor hem, hij is inmiddels al weer 12 jaar getrouwd en heeft vier prachtige kinderen. God heeft humor!

Axl geeft ons nog het volgende mee als afsluiter: 'Het is een reis met heel veel ups, maar ook heel veel downs. Bouw je relatie op God en niet op mensen.' Betrek God erin als er wat is. God gaat je de wijsheid geven'. Hij kijkt terug op een leuke tijd in de afgelopen jaren en heeft veel dingen geleerd. Hij zegt ook 'als het niet voor God was, wie weet waar ik dan zou zijn geweest' en hoop een inspiratie te zijn voor anderen.

Bruiloft van Axl & Marieta op 5 augustus 2011

Rinette Hulshof-Tilborg

Rinette zit sinds 1996 in de Dordrecht kerk. Zij vertelt hieronder kort haar verhaal:

‘Ik werd niet op straat aangesproken, zoals de meeste mensen, maar Singrid en Pastor van de Woude waren mijn burens. Mijn kinderen speelden met hun kinderen.’

Op een dag kwam Samuel met een briefje naar mij toe. Hij zei: ‘mijn vader heeft gezegd dat ik het aan u moet geven.’ Op dat briefje stond ‘help je van je drugs verslaving af.’ Ik las niet verder, maar vond het zo raar dat ik zo’n briefje kreeg. Ik was namelijk niet aan de drugs en kon niet geloven dat zo een briefje aan mij overhandigd moest worden. Een andere keer kwam Michael weer thuis met een briefje en hij zei: ‘Samuels vader heeft gezegd dat ik het aan u moest geven (wij wisten toen niet dat hij pastor was). Ik las weer op dat briefje en deze keer stond er: ‘help u van uw alcoholverslaving af.’ Ik zei vol verbazing tegen Michael: ‘heeft Samuels vader jou deze brief gegeven om aan mij te geven?’, en hij zei ‘ja’.

Ik gooide het briefje weer weg en dacht bij mezelf ‘ik ben niet verslaafd aan drugs en ook niet aan alcohol.’

Vervolgens kwam Singrid een keer Samuel ophalen bij ons en ze vroeg of ik een keer wilde meegaan naar haar kerk. Ze zei ook dat het een kleine kerk was. Het was in het buurthuis in Crabbhof. Ik vond het eigenlijk heel vreemd dat daar een kerk gehouden werd. In het begin bleef ik gaan om de kinderen die wilden spelen met hun vriendjes. En nu zijn wij heel wat jaartjes verder en ga ik nog steeds naar de kerk

Ik ben toch dankbaar dat ik God ben blijven dienen in al die jaren.

